

ležil se je boj na Koroškem, po vojni pa je pomagal pri Narodni straži. Radi preveč zapravljivega popivanja in slabe družbe se je predal tatvinam ter vlomom. Obsojen je bil na deset let robije. Ko se je vrnil iz Stare Gradiške, je bil zopet stari lopov. V zaporih je prebil celih 17 let.

Naši rajni

Kamnica pri Mariboru. V bolniškem domu oč. Šolskih sester je umrla komaj 24 letna šolska sestra Bronislava Škrabe, doma iz Zajasovnika pri Motniku nad Vranskim. Bila je dolga leta zelo spretna vezilka v materni hiši v Mari-

Na sliki iz svetovne vojne vidimo rajnega poljskega maršala Piłsudskega (na sredi), sedanjega maršala Smigły Rydza (desno) in poljskega vojnega ministra Kasprzyckiego. Fotografija je iz leta 1915

boru in v Ljubljani. Samostanski družini in njeni mami, ki je ob tej priliki izgubila hčerko-edinko, naše iskreno sožalje — rajnici pa večni mir!

Mestni vrh pri Ptuj. Tukaj je zatisnila v Gospodu oči po dolgotrajni ter mučni bolezni v sta-

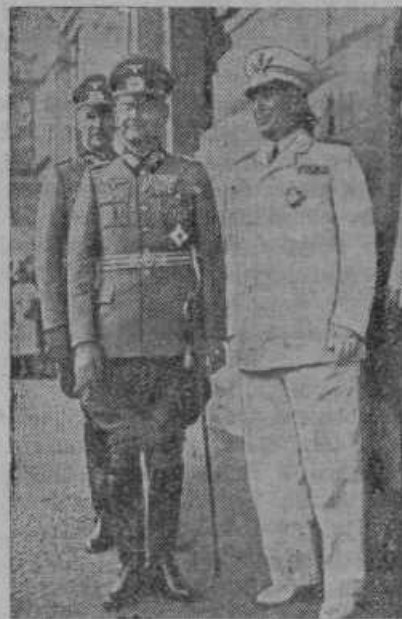
Dopisi

Slovenjgradec. V lepem in prijaznem Slovenjgradcu prav živahno deluje krajevna organizacija Legije koroških borcev, ki je te dni postavila veličasten spomenik svojim padlim tovarišem na širom domovine poznani Uršlji gori (1696 metrov). Svečano odkritje spomenika se je izvršilo na prav veličasten način. Preteklo soboto se je zbralo na Uršlji gori nad 150 koroških borcev, ki so v pozni večerni uri prižgali mogočen kres, viden po vseh krajih obširnega okraja. V prijateljskem sožitju so obujali spomine na nekdanje dni ter se nato podali k počitku. V lepem nedeljskem jutru so se zopet zbrali, pridružili so se jim pa še v teku noči došli tovariši

Angleški lord Linlithgow, indijski podkraj, je sklenil, da bo podaljšal poslovno dobo sedanjega indijskega parlamenta za eno leto

rosti 60 let Ana Toplak, posestnica na Zg. Mestnem vrhu. Blagopokojna, ki je voljno prenašala trpljenje bolezni, zapušča moža in štiri preskrbljene hčere. Bog ji bodi milostljiv sodnik, preostalih pa naše sožalje!

General Halder (levo), šef nemškega generalnega štaba, fotografiran v Milanu z italijanskim šefom generalnega štaba Parianijem, kateri je povabil nemškega tovariša na velike italijanske manevre v dolini reke Po v zgornji Italiji

Ker ga vi že dalje časa poznati ko jaz, bi rad vedel, kako sodite o njem.

»V kakem oziru?« je vprašal župnik.

»Obsojen je zaradi umora, a on trdi, da je nedolžen. Kaj mislite o tem? Seveda ne želim, da bi kršili spovedno molčečnost.«

Duhovnik se je nasmehnil.

»V tem oziru ste lahko mirni. Kmicic se še ni spovedal pri meni. Tako lahko mirno povem svoje mnenje. Jaz mislim, da fant ni kriv.«

»Iz česa sklepate?«

»Tak vtis imam o njem. Rekel mi je, da je nedolžen in jaz mu verjamem.«

»Meni se ne dopade jetnikovo sedanje stanje. Na sunaj hlini zadovoljnost, a kdor ga opazuje, kmalu opazi, da v njem divja hud boj. To more imeti usodne posledice: fant lahko zblazni.«

»Ne bo tako hudo!« je odvrnil duhovnik. »Štefan sicer preživlja težko krizo, a jo bo polagoma premagal.«

Od sedaj naprej se je župnik še bolj posvetil Štefanu. Obiskal ga je po dva-trikrat na teden in se s njim razgovarjal o stvareh, ki so jetnika zanimali. Mimogrede je tu in tam tudi omenil kaj verskega. Ker je to storil neprisiljeno, se je Štefanu zdelo, da spada jo njegove besede k razgovorom o znanstvenih, modroslovnih zadevah.

Še nekaj je storil župnik. Vneto je izpolnjeval obljubo, ki jo je bil dal Alojziji. Molil je za Štefana. Svoje nočne obiske v cerkvi je večinoma zanj daro-

val. Prosil je Boga, naj se usmili ubogega fanta. Njegova največja želja je bila, da bi videl Štefana pri spovednici in prostega.

Tako je spet minulo leto. Štefan je vzljubil duhovnika ko očeta, a v verskem oziru se ni dal omehčati. Župnik ni obupal, ker je vedel, da božji mlini meljejo počasi, a gotovo.

Proti koncu pete zime so župnika klicali v bolnico, ki je bila za dober kilometer oddaljena od Ellingtona. Župnik je nemudoma šel.

Vodja bolnice mu je povedal, da je neki bolnici ponoči bilo zelo slabo in si je zaželela duhovnika.

»Morda jo poznate,« je dodal. Pred nekaj leti je že bila tukaj.«

»Kako se imenuje?«

»Nina Mateskas, Litvanka.«

»Seveda jo poznam. Ali je hudo z njo?«

»Na levi strani pljuč ima grdo rano. Stvar sicer ni smrtnonevarna, a ker si je želela duhovnika, amo vas poklicali.«

»V kateri sobi leži?«

Vodja mu je povedal številko sobe. Župnik se je poslovil.

Pred vrati označene sobe je goreče vzdihnil k Bogu in sicer tem bolj, ker Nina svojčas ni hotela slišati o spovedi.

Nina je mirno ležala. Oči je imela zaprte. Župnik jo je nekaj časa opazoval. Prepričan je bil, da ne spi, ampak samo hlini spanje.

(Dalje sledi)

Nemci v Španiji

Londonski »Evening Standard« poroča, da je general Franco vložil pri berlinski in rimski vladi protest zaradi neprestanega obiskovanja Španije po nemških in italijanskih tehnikih in strokovnjakih. Ti ljudje prihajajo v Španijo pod pretvezo, da hočejo študirati načrte za obnovo porušenih krajev. — Nedavno je na tak način obiskalo Španijo pet tisoč nemških tehnikov, katerih ni nihče vabil v deželo.

Najmlajša angleška vdova

Najmlajša vdova v Angliji je 16 letna gospa Petchova iz South Vlewa, ki je izgubila svojega moža nedavno pri prometni nesreči.